

Tek Gerçek

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 27 Şubat 2014

Hayat kaygısı, prensipte hepimiz için geçerli fakat mutluluğumuz ve huzurumuz, tamamen hayatı, insanları ve olayları nasıl algıladığımız ile ilintili.

Kimimiz için maddi değerler ön plandayken kimimiz başka unsurları dâhil edip hayatımıza, ilk sırada onlara yer vermekteyiz.

Farklı insanlar, farklı yaşam biçimleri ve farklı değerler anlayacağınız. Ama her halükarda değişmeyen tek ana unsur, herkesin ve her şeyin temel harcı olan "sevgi."

Sözde değil, özde sevgi...

Gerek özel hayatımızda, gerek meslek yaşantımızda, gerekse sosyal birlikteliklerimizde gereken ana etmen, ana duygu...

Sevgisiz bir dünya mı: O kadar çok örnek var ki etrafımızda. İstedığınız kadar varlığa ve doyuma sahip olun, sonuçta tek kazanımınız mutsuzluk olacaktır.

Çok basit bir kelime gibi gözükse de ve sıklıkla telaffuz edilse de; aslında kâinatın sırrı gizli bu basit sözcüğün içinde.

Söylemekten ziyade hissetmek önemli olan ve içimizde büyütmeyle mükellef olduğumuz.

Basit bir obje, küçük, salaş bir mekân bile bu kavramla sarıp sarmalanabilir kolaylıkla. Ama ulvi anlamda kâinatın yaratılış sebebi ve insan olabilmenin temel şartı saklanmakta en derin anlamıyla.

Nice aşkların rahmet yolunda peşinden koştuğu ve nihayetinde bizi Yaradan'a yaklaştıran bir duygu en kısa ve öz tanımıyla.

Ve en basit şekliyle insan olmanın sorumluluğunu beraberinde getirmekte ve tabii ki mutluluğun ve huzurun da.

Görünen o ki; çoğu insan kendinden bihaber ve kısaca tanımamakta hem kendini hem etrafındakileri. Belki de böyle bir gayretin gereksiz olduğunu bile düşünebilmekte. İşin içine diğer menfi tutumlar, duygular da girdi mi mutsuz ve umutsuz bir insan kitlesi.

Bazıları yüceltilirken kimileri de yerin dibine sokulmakta. Kısaca bir tarafı yıkmaktalar egosantrik tutum ve davranışları itibariyle.

Bariz ve yıkıcı sayısız deneyim yaşamış biri olarak, sonuna kadar arkasındayım sevgisizliğin ve hasedin olumsuz sonuçlarının nasıl da yıpratıcı olduğunun.

Günümüzde kimin gerçeği yansıttığı ya da kimin eşsiz bir oyuncu olduğunu anlamak o kadar zor ki. Burada devreye giren o arabozucu duygunun riya olduğunu söylemek hiç de zor değil. Başarıların kıskanıldığı ve görmezden gelindiği, gerçeklerin saptırıldığı bir ortamda o denli sık başvurulan bir davranış biçimi ki...

Olumlu ve güzel anlamında ne varsa hasıraltı edilirken, ufacık ve önemsiz bir ayrıntı anında deşifre edilip, yerden yere vurulmakta bunun sahibi her kim ise.

Gerçeklerin saptırılması ve mutsuz hayatların bir koz olarak kullanılması bile gündemde. Mutsuzluklar, yaşanan acılar kimi için bir enerji ve yaşam kaynağı. Bu yüzden de herkes gerçek yüzünü saklayıp, paylaşma gitmemekte çünkü bilmekteler ki; bunun geri dönüşü kat ve kat yıkıcı olacak.

İyi, doğru ve güvenilir insan sayısı ise her geçen gün azalmakta. Yok değiller ama gerçek anlamda sayıları az ve saklanmışlar kuytu köşelere. Bu yüzden de herkes saklayıp, gizlemekte derdini, tasasını.

Kimim ne denli dürüst ve inandırıcı olduğu ise şansa kalmış. En güzeli içinizi bozmadan deneme yanılma yöntemiyle güzeli, iyiyi ve doğruyu aramak. Ümitsiz olmamakta fayda var. Zira dünyanın dengesi halen devam ettiğine göre iyilerin varlığı da yadsımamız gereken bir gerçek.

Bizi biz yapan sayısız etkenin başında gelmekte eğitim. Gerek kişisel gelişimin gerekse insan olma yönünde kendimizi geliştirmemizde önem arz eden bir husus.

Gerek aile gerek eğitim kurumlarında öğrenip, bellediklerimiz ve gerekse bireysel çabalarımız kendimizi geliştirmek adına...

Bilgi: Sahip olursa eşsiz bir değerler bütünü. Bu demek değil ki; öğretimini tamamlamış her akademisyen ya da üniversite mezunu dört dörtlük. Büyük bir yanılgı açıkçası. Çünkü çok insan mevcut nice üniversiteyi bitirip, nice başarılarla imza attığı halde kişisel gelişim ve insan olma yolunda bir arpa boyu yol almamış.

Ve niceleri...Gerek duygu gerek davranış ve gerekse hayat görüşüyle ve insanlığı ile parmak ısırtan...

Çok iyi bir kariyer ve inanılmaz bir başarı: Peki, gerçek anlamda iyi bir insan olmaktan haberdar mı? Bir

tafta maddiyat ve bir tafta sahip olamadığı manevi değerler.

Ya da kaskatı bir yürek ve göstermelik bir mutluluk sergileyen sayısız örnek. Evet sahip oldukları bir övünç kaynağı belki ama ya diğer yanda varlığından bihaber olduğu değerler, vicdan ve sevgi nerede?

Sayısız örnek biz insanlara dair...

Sayısız mefhum sevginin yerini tutamayan...

Ve sayısız insan kendinden bihaber.

Ama tek gerçek: Sevginin, sevebilmenin insanda yarattığı o inanılmaz değişim: İnsan olmak adına, iyi bir kul ve mümin olmak adına...